

عنوان مقاله:

بررسی مبنای مسئولیت مدنی دارندگان وسیله نقلیه موتوری زمینی و حدود آن با تکیه بر مبانی فقهی

محل انتشار:

دوفصلنامه حقوق تطبیقی، دوره 2، شماره 2 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

حمید بهرامی احمدی - استاد گروه حقوق دانشگاه شهید باهنر کرمان

رضا آقاعباسی - دانشجوی دکتری فقه و حقوق خصوصی دانشگاه خوارزمی

خلاصه مقاله:

در گذشته نسبت به موضوع مسئولیت مدنی و جبران خسارتهای وارده، دیدگاهها و نظرات مختلفی وجود داشته است. در بعضی از نظرات ممکن بود نسبت به حقوق اشخاص زیان دیده نگاهی اغماضآمیز شود؛ و یا اینکه جبران خسارت مسکوت گذارده شده و یا با توجیه در انگیزه ایجاد زیان، فرد را در بهره‌مندی از منافع عمومی شرکت میدادند. اما امروزه این دیدگاهها در تعارض با اندیشه‌های نوین کمرنگ شده است و اعتقاد عمومی بر این است که هیچ زیانی نباید بدون جبران باقی بماند. در همین راستا در مورد مبنای مسئولیت دارنده وسیله نقلیه زمینی نیز نظریات گوناگونی ارائه شده است که از مهمترین آنها فرض تقصیر و مسئولیت عینی است. در حوادث رانندگی سیر تحولات صنعتی و اجتماعی، پذیرش نظریه مسئولیت عینی را به حد بالایی رسانده است. علاوه بر این، از آنجا که فقه اسلامی پیش از هزار سال قبل مبنایی غیر از تقصیر، یعنی مسئولیت عینی را برگزیده است؛ و با عنایت به اینکه مطابق اصل چهارم قانون اساسی جمهوری اسلامی نیز قوانین ایران باید منطبق بر حقوق اسلامی باشد، مبنای مسئولیت مدنی دارندگان وسیله نقلیه مسئولیت عینی است.

کلمات کلیدی:

دارنده وسیله نقلیه، مسئولیت عینی، نظریه خطر، نظریه تقصیر، تقصیر زیان دیده

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1201406>

